

[Hassing-Jørgensen.]

modsat sig, har alle deres Anskuelse i Behold og kan gaa ud og forklare det for Vælgerne, naar de synes engang Lejligheden er moden dertil — jeg vil antage, at de vil udsætte det noget og foretrække at gaa over til den næste Sag paa Dagsordenen.

Det ærede Medlem var misfornøjet med den gamle Anekdote, jeg havde fortalt, den var lidt for gammel, det vil jeg indrømme over for det ærede Medlem, men den er ganske morsom. Det ærede Medlem vilde ikke erkende, det passede paa Venstre, for hvad har Venstre ikke udrettet! Det var det, der var Spørgsmaalet: Hvad har du udrettet nu inde paa Rigsdagen? Og saa viser det sig, at det indskrænker sig til en Knurren. Men hvad har da det ærede Parti Venstre udrettet i denne Rigsdags-samling? Det har fremstillet nogle Forslag, som det ikke var muligt at faa Tilslutning til fra nogen Side, heller ikke fra det andet store Oppositionspartis Side. Venstre har helt igennem i hele Samlingen staaet ganske isoleret, og om det saa er paa dets Forsvarsstandpunkt har Venstre været lige saa isoleret som paa alle andre Omraader. Nej, Spørgsmaalet er ikke, hvad det gør af forgæves Arbejde, men hvad det udretter, og det er altsaa det, jeg mener: det ærede Parti har ikke udrettet noget.

Det er det, jeg vil bede det ærede Medlem Hr. Clausager overveje, naar det drejer sig om de finansielle og saglige Spørgsmaal, og det vil jeg ogsaa gerne sige til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby. Det kan jo ikke være saaledes, at Samarbejdet skal bestaa deri, at Oppositionspartierne siger til Regeringen: Hvis I vil acceptere vort Standpunkt, saa kan vi nemt blive enige. Der kan højst blive Tale om, at man forhandler paa det Grundlag, som en Regering bygger sine Forslag paa. Det Grundlag, som Regeringen angiver, det er det, der skal arbejdes paa. Naar Oppositionspartier er villige til at gøre Indrømmelser og gerne vil have Indrømmelser, tror jeg, det særdeles let lader sig gøre, for det skulde være en mærkelig Regering, som ikke gerne vilde have Garanter med, naar de skal ud og præsentere Befolkningen sine Resultater.

Jens Thomsen: Den højtærede Finansminister nævnte forskellige Udgiftsposter, som var Anledning til Skattelovforslaget, og nævnte de Udgifter, som var gaaet til Landbruget, men nævnte ikke i samme Forbindelse Udgifterne til Løntillægget. Det

forbavser mig, fordi det er den Slags Udgifter, som netop fører andre Udgifter med sig, og derfor var der særlig Grund til at nævne dem. Min Opfattelse er den, at de Partier, som har medvirket hertil, som har faaet deres Navn med paa Gavekortet, har større Forpligtelser over for det foreliggende Lovforslag.

Finansministeren udtalte ogsaa: Det gør ikke noget, om en enkelt Landmand rammes. Ja, for os er det ligegyldigt, om det er en Landmand eller en anden Mand, der rammes uretfærdigt. For os er det om at gøre, at Loven ikke rammer nogen uretfærdigt. Den eneste rimelige Begrundelse for en Merindkomstbeskatning er den, at Skatteyderne har særlig store Indtægter i de Aar, der skal betales Merindkomstskat, og ikke, at de har haft unormalt smaa Indtægter i Sammenligningsaarene. Derfor er Finansministerens Udtalelse i saa Henseende mig noget af en Skuffelse.

Finansministeren udtalte, at hvis det ærede Medlem Hr. Korsgaard havde fremsat det Ændringsforslag, som vi har fremsat, saa vilde han have taget Hensyn dertil, men ikke, naar det fremsættes af Jens Thomsen. (*Finansministeren* [H. P. Hansen]: Det sagde jeg ikke). Saaledes forstod jeg i alt Fald Finansministerens Udtalelser, og jeg synes jo, at det maa være Sagen, der er afgørende for Ministerens Stilling, og ikke Personerne.

Finansministeren (H. P. Hansen):

Det, jeg nævnte i Forbindelse med det ærede Medlem Hr. Korsgaard, var dette, at jeg over for det ærede Medlem Hr. Korsgaard havde sagt, at hvis vi kunde enes med de Konservative om Lovforslaget, vilde jeg tage Hensyn til Ændringsforslag fremsat af det ærede Medlem Hr. Korsgaard — men der kom ikke noget Ændringsforslag, og saa var der ikke noget at tage Hensyn til. Jeg har ikke megen Interesse af at faa Tilslutning fra Det frie Folkeparti, det betyder ikke saa meget. Det betyder mere, om vi kunde have faaet de Konservative med, for de har, som det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen meget rigtigt sagde, større Forpligtelser. Det frie Folkeparti svæver rundt for sig selv, er snart her og snart der, saa det kan man aldrig regne saa meget med, og derfor har de heller ikke saa megen Pligt, som Det konservative Folkeparti. Men, som sagt, de Konservative var ikke hjemme.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen udtalte endvidere, at jeg havde sagt: Det gør ikke noget, om en enkelt Landmand rammes. Mine Ord faldt nu ikke saaledes.